

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 18P/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114202721
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Žáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7114202721.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Žákovou Máriou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. Q. B., Z.. XX.XX.XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné nám. č. 9, Košice, na návrh otca: K. B., Z.. X.X.XXXX, bytom Z. F., O. Č.. XXX, zast. advokátom JUDr. Zsolt Suver, Advokátska kancelária, Murgašova č. 3, Košice, za účasti matky: T. B., Z.. XX.X.XXXX, bytom A., B. Č.. X v konaní o návrhu na zníženie výživného takto

rozhodol:

Z n i ž u j e výživné zo strany otca pre mal. Q. B., nar. 16.11.2010 zo sumy 250 EUR mesačne na sumu 150 EUR mesačne za obdobie od 8.8.2014 do 8.2.2015 a na sumu 100 EUR mesačne od 9.2.2015 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť do rúk matky vždy do 15-tého dňa tohto ktorého mesiaca vopred, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 16.2.2015, č.k. 24C 129/2011-86.

Konanie o zníženie výživného za obdobie od 30.1.2014 do 5.8.2014 z a s t a v u j e , v prevyšujúcej časti návrh otca z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ, otec mal. Q. B., nar. XX.XX.XXXX sa návrhom, ktorý podal súdu dňa 30.1.2014 domáhal zníženia výživného, ktoré bolo naposledy určené pri rozvoде manželstva s matkou maloletej, rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 16.2.2012, č.k. 24C 129/2011-86, ktorým rozsudkom bola schválená rodičovská dohoda a na základe nej bola mal. Q. zverená do osobnej starostlivosti matky, a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 250 EUR mesačne. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.4.2012. V tom čase bol otec zamestnaný v spoločnosti J., X G. X., Q., L., Í. a jeho priemerný čistý mesačný zárobok v r. 2012 predstavoval 1.337,60 EUR, v r. 2013 1.428,73 EUR. Z tohto príjmu má otec vysoké náklady súvisiace s platením nájmu a spotreby plynu, elektriky, internetovými službami alebo koncesionárskym poplatkom za televíziu a rozhlas. Otec sa rozhodol v blízkej budúcnosti vrátiť z Írska späť na Q., a tu trvale žiť, pretože si kúpil rodinný dom v obci Z. F. za 57.000 EUR. Za účelom zaplataenia kúpnej ceny si zobral hypotekárny úver, ktorý spláca sumou 219,60 EUR mesačne, ale zobral si aj spotrebiteľský úver 15.000 EUR, ktorý spláca sumou 189,16 EUR mesačne. Kúpnu zmluvu zo dňa 3.8.21013 nadobudol použité osobné motorové vozidlo H. D. Q. K. za 11.599 EUR. Platí ročné poistenie predmetného motorového vozidla, vyplývajúceho z havarijného poistenia v sume 281,98 EUR a z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v sume 171 EUR ročne. Ďalej otec poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Košice I v konaní 22P 127/2012-182 bolo rozhodnuté o jeho povinnosti prispievať na výživu rozvedenej manželky sumou 50 EUR mesačne. Na základe týchto on nie je schopný ďalej platiť výživné v sume 250 EUR mesačne, a preto žiadal o zníženie tohto výživného od 1.2.2014 do budúca na 80 EUR mesačne.

Matka v písomnom vyjadrení, ktoré podala dňa 31.3.2014, uviedla, že s návrhom na zníženie výživného nesúhlasí, pretože podľa nej výživné v sume 250 EUR je primerané zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca dieťaťa s prihliadnutím na to, že stále pracuje v Í. u toho istého zamestnávateľa a teda na jeho strane k žiadnej podstatnej zmene pomerov nedošlo. Podľa nej navrhovateľ žiadnymi hodnovernými dôkazmi nepreukázal svoje výdavky, a preto by súd mal vyžiadať od navrhovateľa doloženie týchto listinných dôkazov. Jedine zmluvou o nájme a daňovými dokladmi je možné hodnoverne preukázať skutočnú výšku nákladov vynaloženú navrhovateľom. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na to, že vynaložil prostriedky na kúpu rodinného domu, aby si zabezpečil vlastné bývanie, podľa nej rodinný dom na Q. nie je nevyhnutný k životu a práci navrhovateľa v Írsku. Ani tieto výdavky však podľa nej nezdokladoval. Poukázala na to, že v r. 2013 vyplatila navrhovateľa v rámci vypořádania BSM sumou 17.000 EUR, ktoré si musela požičať od rodičov a podľa nej za tento rok sa uvedená finančná čiastka započítava do príjmu navrhovateľa.

Ďalej podľa nej, pokiaľ navrhovateľ poukazoval na svoje úvery a na kúpu motorového vozidla, toto osobné motorové vozidlo, ako ani uvedené úvery nie sú nevyhnutné k životu navrhovateľa v Í.. Podľa nej, čím je maloletá staršia, tým sa zvyšujú jej výdavky a tým, že otec vynakladá finančné prostriedky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, ohrozuje výživu mal. dieťaťa.

Písomným podaním 11.4.2014 navrhovateľ doplnil svoje listinné dôkazy, ktoré navrhovala obstaráť matka maloletej. Tieto listinné dôkazy sa týkali jeho príjmov a výdavkov v Írsku.

Kolízny opatrovník v písomnej správe zo dňa 9.5.2014 prešetril pomery na strane matky a mal. dieťaťa, zistil, že matka žije v spoločnej domácnosti s maloletou v 3-izbovom byte, za ktorý spláca hypotekárny úver vo výške 160 EUR mesačne a náklady s užívaním bytu činia 235 EUR mesačne. Matka pracuje v spoločnosti C. H. ako predavačka s mesačným príjmom 380 EUR v čistom. Poberá daňový bonus a rodinné prídavky cca v sume 43,52 EUR mesačne. Uviedla, že otec bežné výživné v sume 250 EUR platí, okrem toho občas dieťaťu kúpi nejaké ošatenie, napr. tričká, ale nie vždy odhadne správnu veľkosť. Mal. Q. navštevuje Materskú škôlku na P. R.. V. A., za ktorú matka uhrádza 40 EUR mesačne. Je alergická na peľ a predpísané lieky užíva pravidelne.

Matka hradí maloletej stavebné sporenie v sume 20 EUR mesačne, poisťku v sume 15 EUR mesačne a na vkladnú knižku jej ukladá 5 EUR mesačne.

Na základe takéhoto prešetrenia pomerov na strane matky a mal. dieťaťa, kol. opatrovník neodporučil zníženie výživného, pretože pri rozhodovaní o majetkových možnostiach a schopnostiach povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, pripojeným spisom Okresného súdu Košice I sp. zn. 24C 129/2011, listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania a vyžiadanými súdom, na základe ktorých zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Posledná a jediná úprava výživného zo strany otca pre mal. Q. B. bola rozvodovým rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 16.2.2012 č.k. 24C 129/2011. Týmto rozsudkom bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletej, maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 250 EUR mesačne. Súd vychádzal z priemerného čistého mesačného zárobku otca, ktorý pracoval v Í. a za r. 2011 bol jeho čistý mesačný príjem 1.366,85 EUR. Matka bola v čase rozhodovania súdu na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 190,10 EUR a detské prídavky z Írska vo výške 140 EUR mesačne. V čase rozhodovania súdu mala maloletá vyše jedného roka.

Na pojednávaní súdu dňa 11.9.2014, pred začatím pojednávania otec vzal späť svoj návrh o zníženie výživného za obdobie od podania návrhu, t.j. 30.1.2014 do 5.8.2014 a žiadal o zníženie výživného za obdobie od 6.8.2014, avšak nie na čiastku 80 EUR mesačne, ale na minimálnu sumu 30% zo sumy životného minima z toho dôvodu, že od uvedeného dátumu bol nútený sa vrátiť na Q., pretože skončil jeho pracovný pomer v Í.J. a na Q. je zaradený ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, nemá žiaden príjem.

Otec na pojednávaní súdu uviedol, že od r. 2006 pracoval v Í. a tam aj žil. V poslednom období však to začalo byť veľmi zlé, pretože nedosahoval taký príjem ako v predchádzajúcom období, ten sa znížil o 300 - 400 EUR mesačne, takže bolo z týchto peňazí ťažké vyžiť. Uviedol, že pracoval ako umývač okien na výškových budovách, pracovalo sa v čase i nečase, takže začal mať zdravotné problémy, bolia

ho kľby a kríže a keďže mu zamestnávateľ v Írsku nedával žiadne záruky ohľadne toho, aby zarobil toľko peňazí, aby vedel v Í. vyžiť. Otec ďalej uviedol, že jeho zamestnávateľ v Írsku sa správal tak, že hocikedy niekoľko dní nemal žiadnu prácu, potom zas keď práca bola, tak žiadal od neho, aby tam robil dennú i nočnú, čo však nebolo legálne a bolo to veľmi rizikové. Preto sa rozhodol ukončiť pracovný pomer v Írsku a vrátiť sa domov na Q..

V Í. žil v spoločnej domácnosti s kamarátkou a žije s ňou aj v súčasnosti na Q.. Žijú v nehnuteľnosti, ktorú zakúpil v Z. F. za úver v celkovej sume 57.000 EUR. Hypotéku spláca po 350 EUR mesačne, vrátane poistenia. Predpokladá, že náklady za bývanie budú predstavovať 150 EUR mesačne. Uviedol, že od 6.8.2014 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce a keďže nemá žiaden príjem, za august 2014 zaplatil na výživnom 100 EUR a odvtedy začal platiť po 50 EUR mesačne. Platbu hypotéky realizujú jeho rodičia. Jeho priateľka sa už zamestnala, nastúpila pracovať ako operátorka vo firme pri letisku za minimálnu mzdu.

Matka vo svojej výpovedi uviedla, že aj keď chápe situáciu otca, podľa nej sa však mal správať tak, že keď robil v Í., mal si finančné prostriedky ušetriť, aby vedel výživné platiť také, aké bolo súdom určené. Jej príjem predstavuje 460 - 470 EUR mesačne a dostáva rodinné prídavky na jedno dieťa 23 EUR mesačne. Otec dieťaťa platí od augusta 2014 výživné v sume 50 EUR mesačne. Žije v 3-izbovom byte s maloletou, za ktorý byt platí hypotéku 120 EUR mesačne a ešte bude platiť 11 rokov. 12.7.2013 otca vyplatila z BSM sumou 17.000 EUR, ktorú sumu by mala splácať svojim rodičom, ktorí jej tie finančné prostriedky poskytli, avšak v súčasnosti nemá z čoho. Za bývanie platí 180 EUR mesačne, 52 EUR inkaso, 40 EUR poistenie bytu ročne a daň 15,60 EUR ročne.

Mal. Q. navštevuje škôlku, v novembri 2015 bude mať 5 rokov. Maloletá je zdravá. Za škôlku matka platí 20 EUR, za stravovanie 15 EUR, poplatok v škôlke a 7 EUR na výdavky škôlky, investičné náklady. Ďalšie výdavky má spojené s oblečením, obutím a hygienou maloletej. Otec mimo výživného maloletej nič nekupuje, keď má záujem s dieťaťom sa stretnúť, tak mu v tom problém nerobí, avšak od augusta, odkedy je doma, bol za ňou asi 3x.

Otec predložil súdu ako listinný dôkaz správu o svojom zdravotnom stave z Ortopedickej ambulancie MUDr. Abdi Marwaisa zo dňa 1.12.2014 a MUDr. Jána Sekáča zo dňa 13.4.2015, z ktorých vyplýva diagnóza: bolesti ľavého kolena a o poberaní liekov Condrosulf, Flektor Rapid. Predložil súdu aj doklad o nákladoch, ktoré mu vznikajú v súvislosti s bývaním v Z. F., kde platí za plyn 100 EUR, za rozhlas 4,64 EUR, za televíziu 6,14 EUR. Ďalej predložil súdu kontrolný preukaz o návštevách úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ako aj rozhodnutie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Košice o jeho zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 8.8.2014, ďalej potvrdenie o tom, že nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi.

Otec dotačne predložil súdu rozhodnutie Sociálnej poisťovne SR o priznaní dávky v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu 54,1809 EUR od 8.8.2014 na dobu 6 mesiacov, takže podľa tohto listinného dôkazu v priemere otec dostával od sociálnej poisťovne podporu v nezamestnanosti 633 EUR mesačne od 8.8.2014 do 8.2.2015. Ďalej otec predložil súdu dohodu o vykonaní práce uzavretú so spoločnosťou T. Q. Q.. J.. H., v zmysle ktorej od 23.3.2015 vykonáva práce v X. X. A., a to pomocné práce v sklade, čistenie bedničiek, kontrolu kvality, práce so skenerom a ďalšie práce podľa pokynov nadriadeného za 3,57 EUR /hod. v hrubom. Uviedol, že v marci 2015 takto zarobil asi 140 EUR a v apríli 2015 predpokladá, že jeho príjem v hrubom bude predstavovať 500 EUR. Odpracoval celý mesiac. Rovnako pracuje aj v máji 2015.

Právny zást. otca v záverečnej reči poukázal predovšetkým na to, že pokiaľ otec ukončil pracovný pomer z dôvodov na strane Í. zamestnávateľa dňa 7.8.2014, bolo to s ohľadom na jeho zdravotný stav, na stav kolien, ktorý mu neumožňoval, aby naďalej vykonával namáhavú fyzickú prácu, keďže sa jednalo o čistenie okien výškových budov z visiacej plošiny. Preto bol nútený vrátiť sa na Q. a zaevidovať sa ako nezamestnaný na úrade práce od 8.8.2014 s tým, že do práce znova nastúpil 23.5.2015. V tejto súvislosti poukázal na to, že nemožno od otca spravodlivo požadovať, aby bez akýchkoľvek rodinných a priateľských väzieb za podštandardných podmienok bývania a s jazykovou bariérou zotrval iba za účelom výkonu práce v cudzine, keďže v Írsku otec nemal ani štátne občianstvo, ani trvalý pobyt a bola to pre neho cudzia krajina. Vzhľadom na jeho vzdelanie a zdravotný stav je ťažké predpokladať, že by na Q. mohol nájsť takú prácu, ktorá by výškou mzdy bola ohodnocovaná tak, ako v Í., a preto výživné

vo výške 250 EUR sa v tomto vzťahu javí ako neprimerané. Toto výživné je podľa nich neprimerané aj vo vzťahu k veku dieťaťa a výdavkov s ním súvisiacimi.

Podľa § 163 ods. 1,2 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 78 ods. 1,2 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno meniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa ods. 3 cit. §-u, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa ust. § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú v spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov u povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Pri posudzovaní zmenených pomerov treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je taká zmena okolností za ktorých bolo doteraz výživné určené, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Nemôže sa jednať o obyčajnú zmenu pomerov na strane účastníkov konania, ale o kvalifikovanú, podstatnú zmenu pomerov. Nie je žiaduce a prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu pomerov. Pre zistenie podstatnej zmeny pomerov súd postupuje stále porovnávaním stavu v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia so stavom súčasným.

V prejednávanej príhode takáto podstatná zmena pomerov nastala práve na strane otca maloletej, ktorý oproti stavu v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, keď žil a pracoval v Í., kde dosahoval vyššiu mzdu, v súčasnosti žije a pracuje na Q. za podstatne nižšiu mzdu. Ukončenie pracovného pomeru v Í., ktoré sa podľa všetkého javí ako ukončenie na základe vzájomnej dohody s Í. zamestnávateľom,

súd nepovažoval za účelné zbavenie sa výhodnejšieho zamestnania zo strany otca tak, ako to upravuje citovaný § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu otca, že nemožno od otca spravodlivo požadovať, aby otec bez akýchkoľvek rodinných a priateľských väzieb, za podštandardných podmienok bývania, s jazykovou bariérou, so zhoršeným zdravotným stavom, ktorý mu bránil naďalej vykonávať práce na výškových budovách z visiacej plošiny, zostal naďalej pracovať v Írsku a aby zotrval iba za účelom výkonu práce v cudzine. Otec síce nepreukázal v písomnej forme dôvod ukončenia pracovného pomeru v Írsku, ale preukázal zdravotnou dokumentáciou zhoršenie svojho zdravotného stavu, ktorá okolnosť mohla byť jedným z dôvodov jeho návratu na Q.. Súd je presvedčený o tom, že pokiaľ by práca v Írsku bola pre otca naďalej výhodná, vyhovujúca aj jeho zdravotnému stavu, určite by pracovný pomer a svoj pobyt v Írsku nebol ukončil, aj s prihliadnutím na to, že sa uňho jednalo o dlhodobý pobyt v zahraničí, takmer v dĺžke desiatich rokov, s prihliadnutím na to, že má vyživovaciu povinnosť voči mal. dieťaťu, ale aj záväzky vyplývajúce z hypotekárneho úveru. V dôsledku toho súd považoval za dôvodný návrh otca na zníženie výživného, avšak toto výživné znižoval primerane príjmom otca po návrate na Q..

Na základe späťvzatia návrhu otca o zníženie výživného za obdobie od 30.1.2014 do 6.8.2014 konanie v tejto časti v súlade s § 96 ods.1,3 zastavil. Podľa týchto zákonných ustanovení navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že pracovný pomer otca v Í. bol ukončený dňa 7.8.2014, od 8.8.2014 bol zaevidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach a od tohto dňa mu bola spätne, na základe rozhodnutia Sociálne poisťovne pobočky Košice zo dňa 8.1.2015 č. 361/2015-KEM-DvN priznaná dávka v nezamestnanosti v priemere v sume 633 EUR mesačne, a preto z toho príjmu podľa zváženia súdu bol otec schopný platiť výživné v sume 150 EUR mesačne až do dátumu uplynutia podpornej doby, t.j. do 8.2.2014. Od dátumu, odkedy mu podporná doba skončila, je schopný platiť výživné v sume 100 EUR mesačne. Súd vychádzal z tej skutočnosti, že už v marci 2015 sa otec zamestnal na dohodu o vykonaní práce, na základe ktorej pracuje aj doposiaľ a jeho priemerný hrubý mesačný príjem bude v sume 500 EUR mesačne. Obdobie nezamestnanosti bez príjmu, t.j. od 9.februára 2015 do 23. marca 2015, je prechodným obdobím, ktoré súd pri rozhodovaní o výške zníženého výživného nepovažoval za relevantné. Otec je vlastníkom rodinného domu a vedel sa zariadiť tak, aby hypotekárny úver bol stále splácaný, preto aj táto skutočnosť bola podstatná pri rozhodnutí súdu, pretože úver v takejto výške nie je možné uprednostniť pred platením výživného. Tým, že otec takýto majetok nadobudol, zvýšila sa jeho životná úroveň a zároveň dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča. Zároveň súd prihliadol na to, že otec je aj majiteľom motorového vozidla, ktoré nadobudol počas konania. Súd však neprihliadol na príjem otca vo výške 17.000 EUR, ktoré mu vyplatila matka z titulu vyporiadania BSM, pretože jedná sa čisto o majetkový vzťah medzi rodičmi mal. dieťaťa a v dôsledku takehoto vyporiadania matka nadobudla majetkovú hodnotu vo forme vlastníctva 3-izbového bytu.

Súd vo svojom rozhodnutí prihliadol na to, že zákon o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť (§ 62 ods. 1 a ods. 5 Zákona o rodine) a upravuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Cieľom ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb.

Preto súd dospel k tomu záveru, že otec je schopný zo svojho príjmu platiť maloletej také výživné, ako súd určil v rozsudku, bez ohrozenia vlastnej existencie. Takto upravené výživné súd považoval za primerané zárobkovým možnostiam a majetkovým pomerom otca a odôvodneným potrebám mal. dieťaťa.

V prevyšujúcej časti súd návrh otca zamietol ako právne neodôvodnený.

Výrok o trovách konania vyplýva z ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ako konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p.:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.